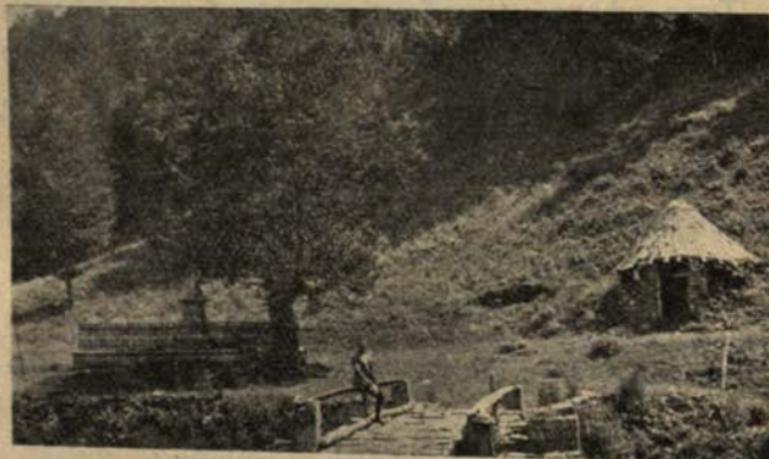

Току що бѣхъ разбралъ това, чухъ въ тъмнината стжпки и тананикане на закъснѣлъ като менъ пѫтникъ.

— Добра среща!

— Добра среща!

Срещнатиятъ, щомъ като разбра, каква мисъль ме носи тѣдева, много любезно ме покани да се върнемъ и преспимъ у тѣхъ, че да мога сутринята да разгледамъ паметника, който се намира до тѣхната кѣща.

Паметникътъ на Г. Бенковски.

Предъ пламтящъ огънь въ огнището, който замѣства лампата, заварихме на вечеря семейството на дѣдо Иванъ, чийто зеть ме водѣше на гости. Свикнали сж тѣ на такива гости — поклонници на великия борецъ, загиналъ току-речи предъ очитѣ на дѣдо Иванъ, тогава пъргавъ младежъ.

Предъ изгрѣвъ слѣнце разгледахъ лобното място.